

Szilánkokra hull...

Némaságom a szavak túlszéljén
Benned simul, Uram, mint tárgyaim
fényes csöndje, mint elterülő árnyék
szívemen. Némaságom a megérkezés,
a csöndben hangtalan zúgó szavak
kínja, birkózása után. Mert el kell, hogy
érjelek, mert szólnom kell előbb, hogy
a hordalék szavak tisztuljanak. Némaságom
Te vagy bennem, míg fény játszik a fán,
az asztal simaságán és a magamba olvadt
világ szelíden, engedelmesen
szilánkokra hull...

2015.08.26.